

melfer ville blive over 100,000 Rb. dyrere end det Budget, der var forelagt i forrige Session. Rigtignok anfører Udvalget kort efter, at 57,000 Rb. deraf medgaae til de aarlige Udrustringer, som ligefrem bevilges af Rigsdagen og altsaa ikke have Noget med Lønningsloven at gjøre, og at 12,000 Rb. vedkomme Underviisningsanstalterne, der jo ikke ere omorganiserede og altsaa heller ikke endelig afgjorte. Der bliver da efter Udvalgets Formening en Rest tilbage af 30—40,000 Rb., som det Budget, der er udarbejdet iaar, skulde være større end det Budget, som udarbejdedes i forrige Samling. I saa Henseende skal jeg blot gjøre opmærksom paa, at det sidstnævnte Budget havde Kostportioner, og at disse vare anslaaede til 80 Rb. 88 $\frac{1}{2}$, medens i dette Dieblis en Kostportion er 99 Rb. 82 $\frac{1}{2}$, og da der var 1,447 Kostportioner, medførte dette en Forøgelse af Budgettet med 27,400 Rb. Endvidere var der i Budgettet ifjor ikke optaget en Sum, 8,000 Rb. til Officerer i fremmed Tjeneste, hvilket Beløb derimod er optaget paa nærværende Budget, og endelig var der ikke optaget 5,363 Rb. til Forplejningscorpset. Paa Grund deraf er Budgettet iaar blevet 40,763 Rb. større i dette Dieblis end Budgettet ifjor, naar man regner det paa en rigtig Maade, og det vil altsaa deraf vise sig, at det nye Budget i Virkeligheden er mindre. Dernæst troer jeg tillige at maatte bemærke, at, naar man vil gaae lidt nærmere ind i Budgettets Detail, vil man finde, at de Udgifter, som findes under Post I., II., III., IV. indtil h., der ere Udgifter til faste Lønninger for Ministeriets Embedsmænd, hvilke Lønninger forøvrigt ere usforandrede, da det foreliggende Lovforslag ikke har nogen Indflydelse paa dem, samt til Officerescorpset, Marinecorpset, Matroscorpset og de faste Haandværkere, ere nedsatte med 28,190 Rb., medens IV. b. „Anden Arbejdsstyrke“ er forhøjet med 52,543 Rb.; der er altsaa her en Forøgelse af 24,353 Rb. Men ved Hjælp af denne Forøgelse er der blevet en Sum af 37,000 Rb. mere til Anvendelse for Værftet til Arbejdere, og man har altsaa ved de forskellige Omsætninger, der ere foretagne, faaet en større Sum bragt tilveie til nyttige Arbejders Udførelse paa Værftet, end man havde

efter det tidligere Budget. Jeg har kun anført dette som et Forsvar for det nye Budget, fordi jeg nødig vilde have, at Thinget skulde faae det Indtryk, at Budgettet iaar var større end det tidligere forelagte.

Naar jeg nu gaaer over til de enkelte af Udvalget stillede Endringsforslag, skal jeg først erklære, at jeg fuldkommen tiltræder, hvad der er sagt om Over- og Undermundering; jeg finder den Sum af 10 $\frac{1}{2}$ daglig, som dertil er opsørt, meget passende. Det er en Sum, der vil give aarligt 38 Rb. til Mundering for hver Mand. Derimod kan jeg ikke tiltræde det under Nr. 6 opstillede Forslag om, at Underofficererne kun skulde have 12 Rb. til Mundering. Naar man giver de Menige 38 Rb. aarligt, saa synes det noget curieust, at man kun vil give Underofficererne 12 Rb., især da det Princip, som her omtales, er optaget i Hærloven og Lønningsloven for Hæren, hvor det udtrykkeligt er fastsat, at Stabsfregenterne ikke skulde have Mundering in natura, men en Godtgørelse i Penge af 50 Rb. aarligt, og det paa samme Tid er bestemt, at Mestersvendene og de faste Haandværkere i Hæren skulde have 25 à 30 Rb. dertil, medens Marinens Haandværkere slet ikke faae Munderinger eller Penge til Munderinger. — At Hærens Haandværkere fortrinsviis skulde være de uniforme-rede, indseer jeg ikke; jeg skal ikke kunne sige, om de trække ud med Corpserne i Fredstid, det kan være, at de gjøre det i Krigstid. Jeg troer derfor, at en Sum af 12 Rb. til Mundering for Søetatens Underofficerer er meget lavt ansat. Naar man har brugt det Argument, at de hidtil ere komne ud af det med denne Sum, saa vil jeg dog gjøre opmærksom paa, at dette ligger veri, at de Mænd, der have disse Munderinger, spare paa dem; de bruge dem ikke uden ved høitidelige Leiligheder, og naar de ere absolut nødte til at gaae i Mundering, samt naar det er godt Veir. De maa da reparere og vedligeholde dem selv eller betale Udgifterne dertil, og de gaae ved enhver Leilighed, hvor Uniformen kan blive udsat for at ødelægges, med en anden Klædebragt. Hvis de Herrer ville lægge Mærke til disse Folk, som gaae ud paa Værftet meget pænt klædte, og komme